

## Saapasjalkakissa

Olipa kerran vanha mylläri, jolla oli kolme poikaa. Kun hän kuoli, vanhin poika sai myllyn, toinen poika aasin ja nuorimmainen poika sai kissan.

Vanhemmat veljet pystyivät ansaitsemaan elantonsa myllyn ja aasin avulla, mutta nuorin poika kauhistui. Miten hän elättäisi itsensä, kun hänellä ei ollut muuta kuin kissa? Kissa kuitenkin yllätti isäntänsä ja alkoi puhua. ”Isäntä, anna minulle säkki ja saapaspari, niin tulet yllättymään”, se sanoi.

Poika osti viimeisillä rahoillaan kissalle sopivat saappaat ja säkin. Kissa pani saappaat jalkaansa, heitti säkin olalleen ja käveli läheiselle kukkulalle, joka oli täynnä kaninkoloja. Kissa pyydysti yhden kaneista ja vei sen säkissä kuninkaan palatsiin.

”Teidän majesteettinne”, kissa kehräsi kuninkaalle. ”Tuon teille lahjan Carabasin markiisilta.” Kuningas oli mielissään lahjasta ja antoi linnan kokin valmistaa kanin hänelle päivälliseksi. Seuraavana päivänä kissa vei kuninkaalle fasaanin ja sitä seuraavana päivänä kaksi peltopyytä. Kissa vei kuninkaalle näitä ruokalahjoja viikon ajan. Joka kerta hän sanoi saaliin olevan lahja Carabasin markiisilta. Kuningas oli iloinen lahjoista.

Eräänä aamuna kuningas lähti ajelulle tyttärensä, kauniin prinsessan kanssa. Kissa juoksi mylläripojan luokse ja sanoi: ”Tule mukaani.” Se vei isäntänsä tien vieressä olevan järven rantaan. ”Ota vaatteet yltäsi ja mene järveen. Kun kuulet vaunujen tulevan, räpiköi ja esitä hukkuva”, kissa opasti isäntäänsä.

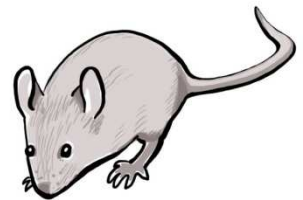
Kun kuninkaan vaunut lähestyivät, kissa juoksi tielle ja huusi: ”Apua, isäntäni Carabasin markiisi on hukkumaisillaan. Rosvot veivät hänen vaatteensa ja heittivät järveen. Tulkaa pian!” Kuninkaan miehet pelastivat mylläripojan järvestä ja toivat tälle linnasta uudet vaatteet. Linnanvaatteet yllään mylläripoika näytti varsin komealta. Hän kumarsi prinsessalle ja prinsessa hymyili ja punastui. Prinsessa ja prinssi rakastuivat toisiinsa ensisilmäyksellä.



”Nouskaa vaunuihini”, kuningas sanoi. ”Ajamme teidät kotiin.” Kun mylläripoika nousi kuninkaan vaunuihin, kissa lähti juoksemaan edeltä. Kissa tuli viljapellon laitaan, jossa oli maanviljelijöitä leikkaamassa viljaa. ”Kuningas on tulossa. Kun hän kysyy, kuka omistaa nämä maat, sanokaa, että ne kuuluvat Carabasin markiisille. Muutoin kynsin silmät päästänne”, kissa huusi maanviljelijöille.

Kohta kuninkaan vaunut saapuivat pellon laitaan. Kuningas huusi maanviljelijöille: ”Kuka omistaa nämä pellot?” Maanviljelijät vastasivat yhteen ääneen: ”Carabasin markiisi”. Kuningas jatkoi tyytyväisenä matkaa prinsessa ja mylläripoika vaunuissaan.

Kissa juoksi eteenpäin suuren linnan luokse. Linnassa asui suuri jättiläinen, joka osasi taikoa itsensä miksi eläimeksi tahansa. Kissa koputti ovelle ja jättiläinen avasi oven. ”Mitä asiaa?” jättiläinen kysyi vihaisena. ”Olen kuullut, että osaat muuttaa muotoasi esimerkiksi leijonaksi, mutta en usko sitä”, kissa sanoi. Jättiläinen karjahti ja samassa kissan edessä seisoivat valtava leijona. ”Melko taitavaa”, kissa sanoi. ”Lyönpä vetoa, että et saa muutettua itseäsi pieneksi hiireksi.” Vihainen jättiläinen muutti itsensä pieneksi hiireksi. Samassa kissa loikkasi hiiren kimppuun ja söi sen suihinsa.



Kun kuninkaan vaunut saapuivat pihaan, kissa meni ovelle vastaan: ”Tervetuloa Carabasin markiisiin linnahan. Ruoka on valmista.” Pöytä notkui herkkuja, jotka jättiläinen oli

valmistanut itselleen. Kuningas katseli tyytyväisenä linnaa ja ajatteli hiljaa mielessään: ”Carabasin markiisi olisi hyvä aviopuoliso tyttärelleni.” Eikä aikaakaan, kun Carabasin markiisin linnassa tanssittiin häitä.

Mylläripoika, prinsessa ja kissa elivät onnellisina linnassa, eikä kissan tarvinnut enää pyydystää hiiriä. Paitsi silloin tällöin, kun sen oikein teki mieli.



Uudelleen kirjoittanut lina Kaulio seuraavan kirjan pohjalta:

Amery Heather (2001); Satumatka maailman ympäri (suom. Vuorinen Minna).

Kuvat Clipart tai Pixabay

